

kunne måske oven i købet forestille sig, at når regeringen fremlægger sigtelinjer, vil der være noget nyt i dem.

Jeg har læst de sigtelinjer. Det tror jeg alle ordførere i salen her har gjort, jeg kunne høre, at kulturministeren undrede sig over, at vi kunne reagere så hurtigt på dem, som vi gjorde. Det er bl.a. fordi ekspeditionen her i Folketinget er blevet så god, at vi fik dem aftenen forinden. Det er nok derfor, vi har kunnet reagere i den offentlige debat på dem.

Kl. 9.55

Der er jo ingen nye konkrete forslag. Jeg har også i min ordførertale i dag sagt, at der, hvor vi synes, der for alvor er behov for, at der bliver fokuseret, er på vækstlagsproblematikken; det er konkurrencen på public service; det er det internationale aspekt. Og det synes vi ikke på tilstrækkelig vis er berørt i de sigtelinjer, der er fremlagt.

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg kan også konstatere, at Socialdemokratiet ikke har noget kulturpolitisk program eller oplæg i det hele taget. Somme tider klager fru Mette Frederiksen f.eks. i Politiken torsdag over, at oplægget ikke forholder sig til den aktuelle debat. Betyder det, at fru Mette Frederiksen ikke ønsker en sådan overordnet politisk linje, og er det også derfor, at Socialdemokratiet fører en zigzagkurs, enkeltsagspolitik på kulturområdet?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jamen jeg har jo sådan set allerede gjort rede for vigtigheden af, at vi i Folketinget får en generel kulturpolitisk debat. Derfor var vi også glade ved udsigten til en redegørelsesdebat. Det er jo sådan set landets statsminister, der også fra den her talerstol har fortalt Folketinget, at der vil komme en kulturpolitisk redegørelse. Den har vi ikke fået.

Vi har i stedet fået nogle sigtelinjer, som vi ikke synes på tilstrækkelig vis angiver de konkrete løsningsforslag og de overordnede visioner, der skal til for dansk kunst- og kulturpolitik. Og ifølge det forslag til vedtagelse, som jeg netop har læst op, deles den holdning jo af et flertal af Folketingets partier. Det bør da give grund til eftertanke hos en borgerlig regering.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Fru Mette Frederiksen er åbenbart for højt hævet over os andre til at ville deltage i diskussionen om finansiering. Det har jeg lidt svært ved at forholde mig til, og man kan bare tænke på en dansk børnesang, hvor en af linjerne lyder: »og har du penge, så kan du få«. Så ved fru Mette Frederiksen også, at hvis man kan finansiere tingene, er der mulighed for at være med ved bordet.

Sagt på en anden måde, så har fru Mette Frederiksen mere travlt med at fortælle om, hvad fru Mette Frederiksen og Socialdemokraterne har tænkt sig inden for EU-politik med den begejstring, der lægges for dagen, til, at der skal laves en global kulturpolitik, en europæisk kulturpolitik.

Så vil jeg bare spørge i al diskretion: Hvor blev den danske kulturpolitik af? Hvad er der i vejen med den danske kulturpolitik? Det er, som om fru Mette Frederiksen helst vil flytte hele diskussionen uden for Danmarks rammer og hellere gøre diskussionen global og atomfattede. Ville det ikke være mere nærliggende at forholde sig til det, som det egentlig drejer sig om, de kulturpolitiske sigtelinjer her i Danmark, som selvfølgelig også vil have en flig af et internationalt aspekt?

Men stadig væk er det et spørgsmål om at finansiere tingene herhjemme og ikke begynde at poste penge ud af Danmark alene for at finansiere internationale ting.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu har der sådan set ikke lydt nogen som helst toner fra den her talerstol, så længe jeg har stået på den, om, at vi skal *finansiere* kulturpolitik uden for landets grænser. Men man kan jo ikke se Danmark som en isoleret ø, må jeg sige til fru Louise Frevert. Jævnfør diskussionen om TV 2, der lurer der jo en statsstøttesag fra EU i den måde, vi har etableret TV 2 på. Så der er jo sammenhæng mellem, hvad der sker på europæisk plan, og hvad der sker på dansk plan.

I virkeligheden er vores påstand, at i fremtiden vil vi ikke kunne føre en national kulturpolitik, hvis ikke der etableres den rette europæiske kulturpolitik. For som situationen er lige nu, hvis vi kigger på WTO-området, er der jo et enormt pres fra amerikanerne, for at de hensyn, europæerne ønsker at tage i forhold til f.eks.